

GJSR010134142025

રજૂ તારીખ : ૧૭.૧૦.૨૦૨૫

દાખલ તારીખ : ૧૭.૧૦.૨૦૨૫

ફેસલ તારીખ : ૦૮.૦૩.૨૦૨૬

અવધિ : વર્ષ માસ દિવસ

આંક-.....

ફોર્મ- "એ"

<p>મે. સુરતના વિશેષ ન્યાયાધીશ (પોકસો કેસ) અને બીજા અધિક સત્ર ન્યાયાધીશશ્રીની કોર્ટ સમક્ષ, સુરત.</p> <p>સ્પેશીયલ કેસ (પોકસો) નં.૩૨૩/૨૦૨૫.</p> <p>[વરાછા પોલીસ સ્ટેશન પાર્ટ-એ ગુના રજિસ્ટર નંબર-૧૧૨૧૦૦૬૦૨૫૨૩૮૭/૨૦૨૫]</p>	
ફરિયાદી.	શ્રી સરકાર.
ફરિયાદપક્ષ તરફે પ્રતિનિધિત્વ કરનાર વિ.એડીશનલ પબ્લિક પ્રોસીક્યુટર.	શ્રી યુ.એ.પાટીલ.
આરોપી	<p>કરણ મનુભાઈ ગોહિલ.</p> <p>ઉં.૨૦ વર્ષ, ધંધો: નોકરી,</p> <p>રહેવાસી: ઘર નં.૧૦૪, ત્યાગરાજ એપાર્ટમેન્ટ, નિલકંઠ સોસાયટી, એલ.એચ. રોડ, વરાછા, સુરત.</p> <p>મુળ વતન-ગામ-આંબલીયાળા, તા. ખાંભા, જિ.અમરેલી.</p>
આરોપી તરફે પ્રતિનિધિત્વ કરનાર વિ.વકીલ	શ્રી ટી.કે.પટેલ.

ફોર્મ- "બી"

ગુનાની તારીખ	તા.૧૭-૦૯-૨૦૨૫ ના ક. ૧૪/૦૦ થી ૧૪/૩૦ વાગ્યા
--------------	---

	દરમ્યાન
એફ.આઈ.આર.ની તારીખ	૧૮-૦૯-૨૦૨૫
ચાર્જશીટની તારીખ	૧૫-૧૦-૨૦૨૫
તહેમતનામું ઘડયાની તારીખ	૧૨-૧૨-૨૦૨૫
પુરાવાની શરૂઆતની તારીખ	૨૩-૧૨-૨૦૨૫
જે તારીખે ચુકાદો અનામત રાખવામાં આવ્યો છે, તે તારીખ	૨૪-૦૨-૨૦૨૬
ચુકાદાની તારીખ	૦૯-૦૩-૨૦૨૬
સજાના હુકમની તારીખ, જો કોઈ હોય તો	-

આરોપીની વિગત

આરોપી ઓનો ક્રમ	આરોપીનું નામ	ધરપકડની તારીખ	જામીન ઉપર છૂટયાની તારીખ	ગુનાનો આરોપ મૂક્યો છે.	નિર્દોષ કે દોષિત	સજા લાદવામાં આવી	ફો.કા.સં. કલમ-૪૨૮ ના હેતુ માટે ટ્રાયલ દરમ્યાન અટકાયતની અવધિ
૧	કરણ મનુભાઈ ગોહિલ	૩૦-૯-૨૦૨૫	૧૦-૧૧-૨૦૨૫	બી.એન. એસ.ની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨) (આઈ), ૬૪(૨) (એમ), તથા પોકસો એક્ટ ની કલમ-૪, ૫(એલ), ૬	નિર્દોષ	-	-

ફોર્મ -સી

ફરિયાદપક્ષે/બચાવપક્ષે /કોર્ટના સાહેદોનું લીસ્ટ.

એ- ફરિયાદપક્ષે.

અ.નં	સાહેદનું નામ	સાહેદની વિગત	આંક
૧.	ડૉ.મુકિત રમેશચંદ્ર ગાંધી	તબીબી અધિકારીનો પુરાવો	૦૭

૨.	ડૉ.સની નારણભાઈ ધારીયા	તબીબી અધિકારીનો પુરાવો	૧૨
૩.	ભોગ બનનાર	સાહેદનો પુરાવો	૧૮
૪.	ફરિયાદી/ભોગ બનનારની માતા	ફરિયાદીનો પુરાવો	૨૦
૫.	રવિકુમાર રામનરેશ ચાદવ	સ્ટે.ડાયરીમાં નોંધ કરનાર	૨૩
૬.	વિધી કાન્તીભાઈ ઉજ્યા	તપાસ કરનાર અમલદારનો પુરાવો	૨૯

બી-બચાવપક્ષે સાહેદોનું લિસ્ટ:-

ક્રમ	સાહેદનું નામ	સાહેદનો પ્રકાર
--	-----	-----

સી-કોર્ટ સાહેદોનું લિસ્ટ:-

ક્રમ	સાહેદનું નામ	સાહેદનો પ્રકાર
--	-----	-----

ફરિયાદપક્ષે, બચાવપક્ષે અને કોર્ટનાં દસ્તાવેજોનું લિસ્ટ.

એ- ફરિયાદપક્ષે દસ્તાવેજી પુરાવાનું લિસ્ટ:-

અ. નં.	દસ્તાવેજની વિગત	આંક	સાબિત/ રજૂ કરનાર સાહેદ નં.
૧	ભોગ બનનારનો એકઝામીનેશન રિપોર્ટ	૦૮	૧
૨	ફોરવર્ડિંગ પત્રની સ્થળપ્રત	૦૯	૧
૩	ડી.એન.એ. સેમ્પલ માટેનો ફોરવર્ડિંગ પત્ર	૧૦	૧
૪	આરોપીનો એકઝામીનેશન રિપોર્ટ	૧૩	૨
૫	આરોપીના કેસ પેપર્સ	૧૪	૨
૬	આરોપીની મેડીકલ ચકાસણી કરવાની પોલીસ યાદી	૧૫	૨
૭	FSL ને લખેલ ફોરવર્ડિંગ પત્ર	૧૬	૨

૮	DNA પરીક્ષણ માટે લખેલ ફોરવર્ડિંગ પત્ર	૧૭	૨
૯	ભોગ બનનારનું બી.એન.એસ.ની કલમ-૧૮૩ મુજબનું નિવેદન	૧૯	૩
૧૦	ફરિયાદ	૨૧	૪
૧૧	સ્ટેશન ડાયરીના ઉતારાની નકલ	૨૪	૫
૧૨	ભોગ બનનારના જન્મ પ્રમાણપત્રની નકલ	૨૫	-
૧૩	આરોપીનાં કપડાં કબજે કર્યા અંગેનું પંચનામુ	૨૬	
૧૪	ભોગ બનનારના કપડાં કબજે કર્યા અંગેનું પંચનામુ	૨૭	
૧૫	ગુનાવાળી જગ્યાનું પંચનામુ	૨૮	
૧૬	કલમ ઉમેરાનો રિપોર્ટ	૩૦	૬
૧૭	સ્થળ પરીક્ષણ અહેવાલ	૩૧	૬
૧૮	ભોગ બનનારના એમ.એલ.સી.કેસ પેપર્સ	૩૨ થી ૩૪	૬
૧૯	FSL ને મુદ્દામાલ મલ્યા અંગેની પહોંચ	૩૫	૬
૨૦	રવાનગી પત્રક	૩૬	૬
૨૧	FSL અધિકારીને લખેલ યાદી	૩૭	૬
૨૨	નોડલ ઓફિસરને લખેલ યાદી	૩૮, ૩૯	૬
૨૩	FSL નો ફોરવર્ડિંગ પત્ર	૪૦	૬
૨૪	FSL નો સીરોલોજીક અને બાયોલોજીકલ પરીક્ષણ અહેવાલ	૪૧	૬
૨૫	મુદ્દામાલ આર્ટી.નં.૧ થી ૭ માંથી નીકળેલ પંચોની સહીઓવાળી કાપલીઓ	૪૨ થી ૪૮	૬

બી-બચાવપક્ષે દસ્તાવેજ પુરાવાનું લિસ્ટ:-

ક્રમ	આંક/ નિશાની	દસ્તાવેજનું વર્ણન
૧.	-	-

સી-કોર્ટ તરફે દસ્તાવેજ પુરાવાનું લિસ્ટ:-

ક્રમ	આંક	દસ્તાવેજનું વર્ણન
--	---	-----

ડી.મટીરીયલ ઓબ્જેક્ટ:-

ક્રમાંક	મટીરીયલ ઓબ્જેક્ટ નંબર	વર્ણન.	રજૂ કરનાર સાહેદ નંબર
૧	માર્ક-એ/૧	શર્ટ	૬
૨	માર્ક-એ/૨	પેન્ટ	૬
૩	માર્ક-બી/૧	કુર્તી	૬
૪	માર્ક-બી/૨	લેગીસ	૬
૫	માર્ક-બી/૩	દુપટ્ટો	૬
૬	માર્ક-બી/૪	નીકર	૬
૭	માર્ક-બી/૫	સ્લીપ	૬

ગુનાઓ: ભારતીય ન્યાય સંહિતા, ૨૦૨૩ની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(આઈ), ૬૪(૨)(એમ) તથા જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ-૨૦૧૨ ની કલમ-૪, ૫(એલ), ૬ મુજબના.

ચુકા ઘો

(૧) પોકસો એક્ટની કાયદાની કલમ-૩૩(૭) કાયદાનાં પ્રબંધો મુજબ તથા નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતનાં **Parminder Kaur @ P. P.Kaur @ Soni v / s . The State of Punjab , Cri . Appeal No .283/2011 dt .28 July, 2020** અને **2019(2) SCC 703**, નિપુન સક્સેના વિ. યુનિયન ઓફ ઈન્ડીયાનાં કેસમાં પ્રસ્થાપિત કરવામાં આવેલ સિધ્ધાંતો

મુજબ ભોગ બનનાર બાળકની સમગ્ર તપાસ અને ટ્રાયલ દરમ્યાન ઓળખ જાહેર થવી ન જોઈએ. જેથી આ ચુકાદામાં ભોગબનનાર બાળકનું નામ જાહેર કરેલ નથી અને બાળકનાં નામને બદલે બાળકને "ભોગ બનનાર" તરીકે સંબોધવામાં આવેલ છે તેમજ તેઓનાં પરિવારનાં સભ્યોનાં નામ "ભોગ બનનારની માતા" તે રીતે સંબોધવામાં આવેલ છે.

- (૧.૧) પ્રસ્તુત કામનાં આરોપી વિરુદ્ધ ભારતીય ન્યાય સંહિતા, ૨૦૨૩ની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(આઈ), ૬૪(૨)(એમ) તથા જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ-૨૦૧૨ ની કલમ-૪, ૫(એલ), ૬ મુજબના શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓ અંગેના આક્ષેપો છે.
- (૨) ફરિયાદપક્ષના કેસની ટુંકમાં હકીકત એવી છે કે, ફરિયાદીશ્રીની સગીર વયની ભોગ બનનાર દિકરી ઉ.વ.૧૭ વર્ષ ૮ મહિના ૧૪ દિવસ (જન્મ તા.૩-૧-૨૦૦૮ જન્મના પ્રમાણપત્રની નકલ મુજબ) ની ગઈ તા.૧૭-૯-૨૦૨૫ ના રોજ કલાક ૧૪/૦૦ થી ક. ૧૪/૩૦ વાગ્યા દરમ્યાન વરાછા, બુટભવાની મંદિરની બાજુમાં, બજરંગ સોસાયટી, ખાતા નં.૧૫ રમેશભાઈના ખાતા પરથી તેને સારા નરસાનું ભાન ન હોય અને આ કામના આરોપી ભોગ બનનારને લલચાવી, ફોસલાવી, ફરિયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ કરી,ભગાડી લઈ ગયેલ. આ કામના આરોપીએ પોતાના ઘર નં.૧૦૪, ત્યાગરાજ એપાર્ટમેન્ટ નિલકંઠ સોસાયટી, એલ.એચ.રોડ,વરાછા, સુરત શહેર ખાતે શરીર સંબંધ બાંધેલ અને ભોગ બનનારને લગ્ન કરવાની લાલચ આપી તા. ૧૭-૯-૨૦૨૫ થી તા.૨૯-૯-૨૦૨૫ સુધી રાજુલા અમરેલી ખાતે લઈ જઈ ભોગ બનનારને તેની સાથે રાખી હું તારી સાથે લગ્ન કરીશ તેમ કહી ભોગ બનનાર સગીરવયની અને પોતાની સંમતિ

આપવા અસમર્થ હોવાનું જાણવા છતાં અવારનવાર શરીર સંબંધ બાંધી, બળાત્કાર કરી, ભારતીય ન્યાય સંહિતા, ૨૦૨૩ ની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(આઈ), ૬૪(૨)(એમ) તથા જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ-૨૦૧૨ ની કલમ-૪, ૫(એલ), ૬ મુજબના ગુનાઓ કરેલા છે અને ફરિયાદીએ તા.૧૮-૮-૨૦૨૫ ના રોજ પોલીસ ડબ્લુ ફરિયાદ આપેલી અને ફરિયાદ આધારે વરાછા પો.સ્ટે.પાર્ટ-એ.ગુ.૨જી.નંબર -૧૧૨૧૦૦૬૦૨૫૨૩૮૭/૨૦૨૫ ભારતીય ન્યાય સંહિતા, ૨૦૨૩ ની કલમ- ૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(આઈ), ૬૪(૨) (એમ) તથા જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ-૨૦૧૨ ની કલમ-૪, ૫(એલ), ૬ હેઠળના ગુનાઓ રજિસ્ટર કરવામાં આવેલા.

- (૩) ઉપરોક્ત ગુના સંદર્ભે તપાસનીશ અધિકારીએ લાગતા વળગતા સાહેદોના નિવેદનો લેવામાં આવેલ, આરોપીને અટક કરેલ અને ધોરણસરની તમામ કાર્યવાહી કરી આરોપી વિરૂદ્ધ પૂરતો પુરાવો હોય મહેરબાન સુરતના સ્પે.જજ સાહેબશ્રીની કોર્ટમાં ચાર્જશીટ કરવામાં આવેલ અને જેનો સ્પે.પોકસો કેસ નં.૩૨૩/૨૦૨૫ થી રજિસ્ટર થયેલ. બાદમાં આરોપીને બચાવ માટે તેઓને પોલીસ પેપર્સની નકલો મળેલ છે તેની ખાતરી કરવામાં આવેલ અને આરોપી ખાનગી વકીલ રોકવા માંગે છે તેવું જણાવેલ.
- (૪) પ્રસ્તુત કામે આરોપી વિરૂદ્ધનું આંક-૫ થી તા.૧૨/૧૨/૨૦૨૫ નાં રોજ તહોમતનામું ફરમાવેલ અને તે તહોમતનામું આરોપીને વાંચી, સંભળાવી, સમજાવવામાં આવેલ અને તે અન્વયે આરોપીનું આંક-૬ થી નિવેદન નોંધવામાં આવેલ. જેમાં આરોપીએ પોતાને તહોમતનામા મુજબના ગુનાઓ કબુલ નથી અને કેસ ગુણદોષ ઉપર આગળ ચલાવવા માંગે છે તેવી ઈચ્છા વ્યક્ત કરતાં સદર કામે

ફરિયાદપક્ષનો પુરાવો નોંધવામાં આવેલ છે. હાલ આરોપી જામીન ઉપર મુક્ત છે.

- (૫) ફરિયાદપક્ષે પોતાનો મૌખિક અને દસ્તાવેજી પુરાવો રજુ કરેલ અને બાદમાં આંક-૪૯ થી ક્લોઝીંગ પુરસીસ આપી પુરાવો પૂરો થયાનું જાહેર કરતાં, ફોજદારી કાર્યરીતિ સંહિતાની કલમ-૩૧૩ મુજબ આરોપીનું વિશેષ નિવેદન નોંધવામાં આવેલ છે. આરોપીએ તેમના વિશેષ નિવેદનમાં જણાવેલ છે કે, " અમોએ આવો કહેવાતો કોઈ ગુનો કર્યો નથી. અમો વિરૂદ્ધ પુરતા પુરાવા પડતા ન હોવા છતાં સદર કેસમાં ખોટી રીતે ચાર્જશીટ કરેલ છે. જેથી અમોને નિર્દોષ છોડી મુકવા આપ સાહેબને નમ્ર અરજ છે." તેમજ સોગંદ ઉપર જુબાની આપવાનો તથા બચાવના સાહેદો તપાસવાનો ઈન્કાર કરેલ છે.
- (૬) સદર કામે ફરિયાદપક્ષ તરફ વિ. એડિશનલ પબ્લિક પ્રોસીક્યુટરશ્રી યુ.એ.પાટીલનાઓની મૌખિક રજુઆત છે કે, સદર બનાવ સમયે ભોગબનનારની ઉંમર ૧૭ વર્ષ અને ૮ માસ અને ૧૪ દિવસની હતી. આમ, બનાવ સમયે ભોગબનનાર સગીર વયનાં હતાં. વધુમાં રજુઆત છે કે, ફરિયાદપક્ષે આરોપી સામેનું તહોમતનામું પુરવાર કરવા માટે કુલ ૦૬ સાહેદોનો પુરાવો નોંધવામાં આવેલ છે.
- (૬.૧) વધુમાં રજુઆત છે કે, સદર કામે આંક-૨૦ થી ફરિયાદીનો પુરાવો નોંધવામાં આવેલ છે. તેઓએ પોતાનાં પુરાવામાં બનાવની હકીકતોને સમર્થન કરતો પુરાવો રજુ કરેલ નથી. તેમજ ભોગબનનારની જન્મ તારીખ બાબતે પણ મજબુત પુરાવો રજુ કરેલ નથી.
- (૬.૨) વધુમાં રજુઆત છે કે, સદર કામે આંક-૧૮ થી ભોગબનનારનો પુરાવો રજુ થયેલ છે. બનાવમાં તેણીને તેની માતાએ ઘરકામ બાબતે ઠપકો આપતાં તેણી ઘરના કોઈ પણ સભ્યને કંઈ પણ

કહ્યા વગર તેમના મુળ વતન ચાલી ગયેલી અને ઘણો સમય થઈ જતા અને તેણીની શોધખોળ કરવા તેણી મળી ન આવતાં તેની માતાએ પો.સ્ટે.માં તેણીના ગુમ થયાની ફરિયાદ આપેલી તેમજ ભોગબનનારનું બાદમાં મેડીકલ પરીક્ષણ કરાવેલ અને જયુ. મેજી.શ્રી સમક્ષ પોતાનું નિવેદન નોંધવાવેલ હોવાની હકીકતો જણાવેલ છે. આ સંબંધે આંક-૧૯ થી રજુ થયેલ બી.એન.એસ.ની કલમ-૧૮૩ મુજબનાં નિવેદનથી સમર્થન પ્રાપ્ત થાય છે. આમ, ભોગબનનાર બનાવ સમયે સગીર વયનાં હતા અને તેણીની સંમતિ કાયદા મુજબ માન્ય નથી અને તેણી સંમતિ આપવા સક્ષમ નથી, તેમ છતાં તેણીનો ગેરલાભ લઈને આરોપીએ ભોગ બનનાર ઉપર અનેકવાર બળાત્કાર ગુજારેલ છે. આમ, ભોગ બનનાર કે જેની સાથે કહેવાતો બનાવ બનેલ છે, તેણીનાં જયુ. મેજી. સમક્ષનાં નિવેદન અને મેડીકલ ઓફીસરશ્રી સમક્ષનાં નિવેદનથી પણ બનાવની હકીકતોને સમર્થન પ્રાપ્ત થાય છે અને આરોપી સામેનો ગુનો પુરાવાર થાય છે.

(૬.૩) વધુમાં રજુઆત છે કે, સદર કામે ભોગ બનનારની મેડીકલ તપાસ કરનાર ડૉ.મુકિત રમેશચંદ્ર ગાંધીનો પુરાવો આંક-૭ થી રજૂ થયેલ છે. તેઓએ પણ ફરીયાદપક્ષનાં કેસ મુજબનો પુરાવો રજૂ કરેલ છે. તેઓનાં પુરાવાથી બનાવની હકીકતો ભોગ બનનારે તેઓને હિસ્ટ્રીમાં જણાવેલ અને તેનાં આધારે બનાવની હકીકતો જાણેલ છે. આમ, આરોપીએ તહોમતનામા મુજબનો ગુનો કરેલ હોવાની હકીકતોને સમર્થન મળે છે.

(૬.૪) વધુમાં રજુઆત છે કે, સદર કામે આરોપીની મેડીકલ તપાસ કરનાર ડૉ.સની નારણભાઈ ધારીયાનો પુરાવો આંક-૧૨ થી રજૂ થયેલ છે. તેઓએ પણ ફરીયાદપક્ષનાં કેસ મુજબનો પુરાવો રજૂ કરેલ છે. તેઓનાં પુરાવાથી બનાવની હકીકતો આરોપીએ તેઓને હિસ્ટ્રીમાં જણાવેલ અને તેનાં આધારે બનાવની હકીકતો જાણેલ છે. આમ,

આરોપીએ તહોમતનામા મુજબનો ગુનો કરેલ હોવાની હકીકતોને સમર્થન મળે છે.

(૬.૫) વધુમાં રજૂઆત કરેલ છે કે, સદર કામે આંક-૨૩ થી રવિકુમાર રામનરેશ યાદવનો પુરાવો રજૂ થયેલ છે. તેઓએ ફરિયાદ લીધેલ અને ગુનો રજિસ્ટર કરી તેની સ્ટેશન ડાયરીમાં નોંધ કરી આગળની તપાસ અર્થે પી.આઇ.શ્રી વી.કે.ઉંજ્યા તરફ ડેપ્યુટ કરેલ છે. જ્યારે આંક-૨૯ થી તપાસનીશ અધિકારી વિધી કાન્તીભાઈ ઉંજ્યાનો પુરાવો રજૂ થયેલ છે. તેઓએ ગુનો રજિસ્ટર થઈ આવતાં આગળની તપાસ સંભાળેલી, તેમણે આરોપીનું અટક પંચનામુ, આરોપી તથા ભોગ બનનારના કપડાં કબજે કર્યાનું પંચનામુ, ગુનાવાળી જગ્યાનું પંચનામુ કરેલું, લાગતા વળગતા સાહેદોના નિવેદનો લીધેલા અને એફ.એસ.એલ.માં મોકલેલ સેમ્પલોના રિપોર્ટો આવતાં તપાસના કામમાં સામેલ રાખેલા અને તેઓએ તેમણે કરેલ તપાસને અનુરૂપ જુબાની આપેલ છે અને તેઓએ જે તપાસ કરેલી અને પુરાવો એકત્રિત કરેલો તેનાથી પણ આરોપીએ તહોમતનામા મુજબનો ગુનો કરેલ હોવાની હકીકતોને સમર્થન મળે છે. આમ, તમામ પુરાવાઓથી આરોપીએ તહોમતનામા મુજબનો ગુનો કરેલ હોવાની હકીકતો સાબીત કરવામાં ફરીયાદપક્ષ સફળ રહેલ છે. જેથી આરોપીને તહોમતનામા મુજબના ગુનામાં તકસીરવાન ઠરાવવા રજૂઆત કરેલ છે.

(૭) જ્યારે બચાવપક્ષે વિ.વ.શ્રીએ મૌખિક દલીલોમાં રજૂઆત કરેલ છે કે, જેમાં મુખ્યત્વે એવી હકીકતો જણાવેલ છે કે, સદર કામે આરોપી સામે ભારતીય ન્યાય સંહિતા, ૨૦૨૩ ની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(આઈ), ૬૪(૨)(એમ) તથા જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ-૨૦૧૨ ની કલમ-૪, ૫(એલ), ૬ મુજબનો ગુનો નોંધાયેલ છે. આરોપી સામે જે ફરીયાદ આપવામાં આવેલ છે તે ફરીયાદનાં કોલમ નંબર-૮ માં

ફરિયાદીએ પોતાની રીતે પોતાની બાળકીની તપાસ કરતાં- કરાવતાં મળી આવેલ ન હોય જેથી આજરોજ ફરિયાદ દાખલ કરાવવા આવતાં ફરિયાદ દાખલ કરવામાં આવેલ હોવાનું જણાવેલ છે. આમ, ફરિયાદ વિલંબથી આપવામાં આવેલ તે કારણ પ્રથમ દર્શનીય રીતે વ્યાજબી જણાતું નથી.

(૭.૧) વધુમાં મૌખિક દલીલમાં રજુઆત કરેલ છે કે, સદર કામે ફરિયાદી અને તમામ સાહેદોનાં પુરાવામાં ફરિયાદપક્ષનાં કેસને સમર્થનકારી પુરાવો રજુ કરેલ નથી. તેમજ ભોગબનનારે પોતાનાં પુરાવામાં પણ બનાવની હકીકતોને સમર્થન કરતો પુરાવો રજુ કરેલ નથી. જેથી વિ. સરકારી વકીલશ્રીએ ફરિયાદી અને સાહેદોને ફરી ગયેલા જાહેર કરી ઉલટ તપાસનાં પ્રશ્નો પુછતાં તેમાં પણ પોતાની સરતપાસની હકીકતોને વળગી રહેલ છે. આમ, તમામ સાહેદોએ ફરિયાદપક્ષનાં કેસને સમર્થન કરતો પુરાવો રજુ કરેલ નથી.

(૭.૨) સદર કામે મેડીકલ ઓફીસરશ્રીઓનો જે પુરાવો રજુ થયેલ છે તેમાં ભોગ બનનાર અને આરોપીએ હિસ્ટ્રી આપેલાનું જણાવેલ છે પરંતુ આરોપીને જ્યારે મેડીકલ ઓફીસર સમક્ષ લાવવામાં આવેલ ત્યારે તેઓ પોલીસ કસ્ટડીમાં હતા. તેથી તેમણે આપેલ હિસ્ટ્રી ભારતીય પુરાવા અધિનિયમની કલમ મુજબ માન્ય ગણાય નહીં. તેમજ પોલીસ સાહેદોનો પુરાવો પણ મુખ્ય પુરાવાને સમર્થન કરતા પુરાવા તરીકે વંચાણે લેવાનો રહે છે. આમ, માત્ર પોલીસ પુરાવાનાં આધારે આરોપીને આ ગુનામાં તકસીરવાન ઠરાવી શકાય નહીં. આ સંજોગોમાં આરોપી સામેનો કેસ નિ:શંકપણે પુરવાર કરવામાં ફરિયાદપક્ષ નિષ્ફળ ગયેલ છે જેથી આરોપીને નિર્દોષ ઠરાવીને છોડી મુકવા રજુઆત કરેલ છે.

(૮) ફરિયાદપક્ષની ફરિયાદ હકીકતો ધ્યાને લેતાં આરોપી સામેના ગુનાના આખરી ન્યાય નિર્ણય અર્થે મારા મત મુજબ નીચે મુજબના મુદ્દાઓ ઉપસ્થિત થાય છે:-

મુદ્દાઓ

૧. શું ફરિયાદપક્ષ પુરવાર કરે છે કે, ફરિયાદવાળા આક્ષેપિત બનાવ સમયે ભોગ બનનાર સગીર વયના હતા ?
૨. શું ફરિયાદપક્ષ પુરવાર કરે છે કે, ફરિયાદીશ્રીની સગીર વયની ભોગબનનાર દિકરી ઉ.વ.૧૭ વર્ષ ૮ મહિના ૧૪ દિવસ (જન્મ તા.૩-૧-૨૦૦૮ જન્મના પ્રમાણપત્રની નકલ મુજબ) ની ગઈ તા.૧૭-૯-૨૦૨૫ ના રોજ કલાક ૧૪/૦૦ થી ક. ૧૪/૩૦ વાગ્યા દરમ્યાન વરાછા, બુટલવાની મંદિરની બાજુમાં, બજરંગ સોસાયટી, ખાતા નં.૧૫ રમેશભાઈના ખાતા પરથી તેને સારા નરસાનું ભાન ન હોય અને આ કામના આરોપી ભોગબનનારને લલચાવી, ફોસલાવી, ફરિયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ કરી,ભગાડી લઈ ગયેલ આ કામના આરોપીએ પોતાના ઘર નં.૧૦૪, ત્યાગરાજ એપાર્ટમેન્ટ નિલકંઠ સોસાયટી, એલ.એચ.રોડ,વરાછા, સુરત શહેર ખાતે શરીર સંબંધ બાંધેલ અને ભોગ બનનારને લગ્ન કરવાની લાલચ આપી તા.૧૭-૯-૨૦૨૫ થી તારીખ - ૨૯-૯-૨૦૨૫ સુધી રાજુલા અમરેલી ખાતે લઈ જઈ ભોગ બનનારને તેની સાથે રાખી હું તારી સાથે લગ્ન કરીશ તેમ કહી ભોગ બનનાર સગીરવયની અને પોતાની સંમતિ આપવા અસમર્થ હોવાનું જાણવા છતાં અવારનવાર શરીર સંબંધ બાંધી, બળાટકાર કરી, ભારતીય ન્યાય સંહિતા, ૨૦૨૩ ની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(આઈ), ૬૪(૨)(એમ) તથા જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ-૨૦૧૨ ની કલમ-૪, ૫(એલ), ૬ મુજબના શિક્ષાનેપાત્ર ગુનાઓ કરેલા છે?
૩. શું હુકમ?

- (૯) ઉપરોક્ત મુદ્દાઓ પરત્વે મારા જવાબ નીચે મુજબ છે:—
૧. હકારાત્મક.
  ૨. નકારાત્મક.
  ૩. આખરી હુકમ મુજબ.

કારણો

- (૧૦) ભારતીય પુરાવા અધિનિયમ તથા ક્રિમીનલ જ્યુરસપુડન્સની જોગવાઈ મુજબ આરોપી સામેનો ગુનો પુરવાર કરવાની જવાબદારી ફરીયાદપક્ષની છે. જે મુજબ ફરીયાદપક્ષે આરોપી સામેનો કેસ શંકારહીત રીતે અને નિઃશંકપણે પુરવાર કરવો જોઈએ. જો ફરીયાદપક્ષ પોતાનો કેસ પુરવાર કરવામાં કોઈ પણ શંકા રાખી દે તો તે શંકાનો લાભ આરોપીને મળવા પાત્ર બને છે. આ અંગે નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટે **Crimes 2016(4) Page No.114, Harbeer Singh V/s. Sheeshpal & Ors.** નાં પેરા-૧૧ માં એવું ઠરાવેલ છે કે, -

“ It is a cardinal principle of criminal jurisprudence that the guilt of the accused must be proved beyond all reasonable doubt. The burden of proving its case beyond all reasonable doubt lies on the prosecution and its never shifts. ....”

તેવી જ રીતે નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટે **2017 Cr.L.J. Page No.459, Maheshbhai RAtilal Bhil V/s. State of Gujarat** નાં પેરા-૧૫ માં જણાવ્યા મુજબ—

15. ... in case of RAjiv Singh v/s. State of Bihar & Anr. I(2016) CCR 70(SC) : (AIR 2016 SC(Cri)

238, it has been held in paragraph Nos. 60 to 63 as under :

“60. It is well entrenched principle of criminal jurisprudence that a charge can be said to be proved only when there is certain and explicit evidence to warrant legal conviction and that no person can be held guilty on pure moral conviction. Howsoever grave the alleged offence may be, otherwise stirring the conscience of any court, suspicion alone cannot take the place of legal proof. The well established cannon of criminal justice is “fouler the crime higher the proof”. In unmistakable terms, it is the mandate of law that the prosecution in order to succeed in a criminal trial, has to prove the charge(s) beyond all reasonable doubt.

61. The above enunciations resonated umpteen times to be reiterated in Raj Kumar Singh alias Raju alias Batya V/s. State of Rajasthan (2013) 5 SCC 722 : (AIR 2013 SC-3150) as succinctly summarized in paragraph 21 (para 17 of AIR) as hereuner :

“21. Suspicion, however grave it may be cannot take the place of proof, and there is a large difference between something that “may be” proved and “will be proved”. In a criminal trial, suspicion no matter how strong, cannot and must not be permitted to take place of proof. This is for the reason that the mental distance between “may

be” and “must be” is quite large and divides vague conjectures from sure conclusions. In a criminal case, the court has a duty to ensure that mere conjectures or suspicion do not take the place of legal proof. The large distance between “may be” true and “must be” true, must be covered by way of clear, cogent and unimpeachable evidence produced by the prosecution, before an accused is condemned as a convict, and the basic and golden rule must be applied. In such cases, while keeping in mind the distance between “may be” true and “must be” true, the court must maintain the vital distance between conjectures and sure conclusions to be arrived at, on the touchstone of dispassionate judicial scrutiny based upon a complete and comprehensive appreciation of all features of the case, as well as the quality and credibility of the evidence brought on record. The Court must ensure that miscarriage of justice is avoided and if the facts and circumstances of a case so demand, then the benefit of doubt must be given to the accused, keeping in mind that a reasonable doubt is not an imaginary, trivial or a merely probable doubt, but a fair doubt that is based upon reason and common sense.”

62. In supplementation, it was held in affirmation of the view taken in *Kali Ram V/s. State of H.P.* (1973) 2 SCC 808 : (AIR 1973 SC 2773), that if two views are possible on the evidence adduced in

the case, on pointing to the guilt of the accused and the other to his innocence, the view which is favourable to the accused should be adopted.

63. In terms of this judgment, suspicion, howsoever grave cannot take the place of proof and the prosecution case to succeed has to be in the category of “must be” and not “may be” a distance to be covered by way of clear, cogent and unimpeachable evidence to rule out any possibility of wrongful conviction of the accused and resultant miscarriage of justice. ....”

તેમજ નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટે ૨૦૧૭(૩) જી.એલ.આર. પાના નંબર-૨૦૧૨, સ્ટેટ ઓફ બિહાર વિ. રાજબાલવ પ્રસાદનાં ચુકાદામાં એવું ઠરાવેલ છે કે, આરોપી સામે પોક્સો એક્ટની જોગવાઈ મુજબનો ગુન્હાનો આક્ષેપ હોય ત્યારે સામાન્ય કાયદાનાં નિયમ મુજબ જ્યાં સુધી આરોપી સામેનો ગુનો સાબિત ન થાય ત્યાં સુધી તે નિર્દોષ હોવાનું માનવાનું રહે છે. પરંતુ આ કાયદામાં કલમ-૨૯ અને ૩૦ માં ખાસ જોગવાઈ કરેલ છે તે મુજબ આરોપીએ પુરવાર કરવાનું રહે છે કે પોતે નિર્દોષ છે. જે ચુકાદામાં કરેલ અવલોકન જોવામાં આવે તો-

22. The High Court also ignored another vital aspect, namely, while rejecting the bail application of co-accused, the High Court had ordered expeditious, any, day to day trial to ensure that the trial comes to an end most expeditiously. When order had already been passed to fast-track the trial, and the application of bail by co-accused-Sandeep Suman @ Pushpanjay was also rejected, the High Court, while considering the

bail application of the respondent, was supposed to take into consideration this material fact as well. Further, while making a general statement of law that the accused is innocent, till proved guilty, the provisions of Sec.29 of P.O.C.S.O. Act have not been taken into consideration, which reads follows :

29. *Presumption as to certain offences* : Where a person is prosecuted for committing or abetting or attempting to commit any offence under Sec.3, 5, 7 and Sec. 9 of this Act, the Special Court shall presume, that such person has committed or abetted or attempted to commit the offence, as the case may be unless the contrary is proved.

આમ, ઉપરોક્ત ચુકાદામાં જણાવેલ સિધ્ધાંતોને ધ્યાનમાં લઈ ને પ્રસ્તુત કેસમાં રજુ પુરાવાનું અવલોકન કરવાનું રહે છે.

મુદ્દા નંબર-૧:-

(૧૧) પ્રસ્તુત કામનાં આરોપી સામે ભારતીય ન્યાય સંહિતા, ૨૦૨૩ ની કલમ- ૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(આઈ), ૬૪(૨)(એમ) તથા જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ-૨૦૧૨ ની કલમ-૪, ૫(એલ), ૬ મુજબનાં ગુન્હાઓનું તહોમતનામું આંક-૫ થી ફરમાવેલ છે. આ કામનાં આરોપી સામે પોકસો એક્ટની જોગવાઈ મુજબનો ગુનો દાખલ થયેલ છે. તે અંગે કાયદાકીય જોગવાઈ જોવામાં આવે તો પોકસો એક્ટની કલમ- ૨૦૧૨ ની કલમ-૨(૧)(ડી) માં "Child" એટલે કે "બાળક" ની વ્યાખ્યા આપવામાં આવેલ છે અને તે મુજબ ૧૮ વર્ષથી ઓછી ઉંમર ધરાવતી વ્યક્તિનો સમાવેશ સદર કાયદા હેઠળનાં ગુનાઓ

માટે ભોગ બનનાર "બાળક" ની વ્યાખ્યામાં સમાવેશ થાય છે, એટલે કે, પોકસો એક્ટ-૨૦૧૨ હેઠળનાં ગુનાઓ પુરવાર કરવા માટે ફરિયાદપક્ષ દ્વારા ભોગ બનનાર/બાળકની ઉંમર બનાવ સમયે ૧૮ વર્ષ કરતાં નાની હતી તેવું શંકા રહીત રીતે પુરવાર કરવું અનિવાર્ય છે.

(૧૧.૧) ઉપરોક્ત વિગત અન્વયે હાલનાં કેસમાં પોકસો એક્ટની કલમ-૩૪ ની જોગવાઈ લક્ષમાં રાખી ભોગબનનાર ની ઉંમર નક્કી કરતી વખતે Special Court એ જુવેનાઈલ જસ્ટીસ (કેર એન્ડ પ્રોટેક્શન ઓફ ચીલ્ડ્રન) એક્ટની કલમ-૯૪ ની જોગવાઈ ધ્યાને લેવાની રહે છે. તેમજ જુવેનાઈલ જસ્ટીસ ૩૯-૨૦૦૭ નાં ૩૯-૧૨ અંગે નામદાર સુપ્રિમ કોર્ટે પોતાનાં **AIR-2013 SC-3467, Jarnail Singh v/s. State of Haryana** માં પ્રસિધ્ધ થયેલ ચુકાદામાં ઠરાવેલ છે કે, ૩૯-૧૨ ની જોગવાઈ કાયદાનાં સંઘર્ષમાં આવેલ કિશોરની સાથે સાથે ગુનામાં ભોગબનનાર માટે પણ ધ્યાને લેવી જોઈએ.

(૧૧.૨) પોકસો એક્ટની કલમ-૩૪ અને જુવેનાઈલ જસ્ટીસ એક્ટની કલમ-૯૪ ની જોગવાઈ જોવામાં આવે તો-

94. (1) Where, it is obvious to the Committee or the Board, based on the appearance of the person brought before it under any of the provisions of this Act (other than for the purpose of giving evidence) that the said person is a child, the Committee or the Board

shall record such observation stating the age of the child as nearly as may be and proceed with the inquiry under section 14 or section 36, as the case may be, without waiting for further confirmation of the age.

- (2) In case, the Committee or the Board has reasonable grounds for doubt regarding whether the person brought before it is a child or not, the Committee or the Board, as the case may be, shall undertake the process of age determination, by seeking evidence by obtaining –
- (i) the date of birth certificate from the school, or the matriculation or equivalent certificate from the concerned examination Board, if available; and in the absence thereof;
  - (ii) the birth certificate given by a corporation or a municipal authority or a panchayat;
  - (iii) and only in the absence of (i) and (ii) above, age shall be determined by an ossification test or any other latest medical age determination test conducted

on the orders of the Committee or the Board:

Provided such age determination test conducted on the order of the Committee or the Board shall be completed within fifteen days from the date of such order.

- (3) The age recorded by the Committee or the Board to be the age of person so brought before it shall, for the purpose of this Act, be deemed to be the true age of that person.

ઉપરોક્ત જુવેનાઇલ જસ્ટીસ એક્ટની કલમ-૯૪ અને પોક્સો એક્ટની કલમ-૩૪ નાં કાનુની જોગવાઈને ધ્યાને લેતાં તેમાં જુવેનાઇલ અને ભોગબનનારની ઉંમર નક્કી કરવા સંબંધે કાનુની જોગવાઈ કરવામાં આવેલ છે. હવે આ બાબતે નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા જે સિધ્ધાંત પ્રસ્થાપિત કરવામાં આવેલ છે તે પણ આ તબક્કે ધ્યાને લેવા જરૂરી છે. જેમાં સૌ પ્રથમ નામદાર સર્વોચ્ચ અદાલતનાં ૨૦૧૩(૭) એસ.સી.સી. ૨૬૩ જરનેલર્સી વિ. સ્ટેટ ઓફ હરીયાણાનાં ચુકાદામાં ઠરાવેલ સિધ્ધાંતોને ધ્યાનમાં લેતાં તેમાં એવું ઠરાવેલ છે કે, -

20. On the issue of determination of age of a minor, one only needs to make a reference to Rule 12 of the Juvenile Justice (Care and Protection of Children) Rules, 2007 (hereinafter

referred to as the 2007 Rules). The afore stated 2007 Rules have been framed under Section 68(1) of the Juvenile Justice (Care and Protection of Children) Act, 2000. Rule 12 referred to hereinabove reads as under :

"12. Procedure to be followed in determination of Age :-

(1) In every case concerning a child or a juvenile in conflict with law, the court or the Board or as the case may be the Committee referred to in rule 19 of these rules shall determine the age of such juvenile or child or a juvenile in conflict with law within a period of thirty days from the date of making of the application for that purpose.

(2) The Court or the Board or as the case may be the Committee shall decide the juvenility or otherwise of the juvenile or the child or as the case may be the juvenile in conflict with law, prima facie on the basis of physical appearance or documents, if available, and send him to the observation home or in jail.

(3) In every case concerning a child or juvenile in conflict with law, the age determination inquiry shall be conducted by the court or the Board or, as the

case may be, the Committee by seeking evidence by obtaining

(a)(i) the matriculation or equivalent certificates, if available; and in the absence whereof;

(ii) the date of birth certificate from the school (other than a play school) first attended; and in the absence whereof;

(iii) the birth certificate given by a corporation or a municipal authority or a panchayat;

(b) and only in the absence of either (i), (ii) or (iii) of clause (a) above, the medical opinion will be sought from a duly constituted Medical Board, which will declare the age of the juvenile or child. In case exact assessment of the age cannot be done, the Court or the Board or, as the case may be, the Committee, for the reasons to be recorded by them, may, if considered necessary, give benefit to the child or juvenile by considering his/her age on lower side within the margin of one year and while passing orders in such case shall, after taking into consideration such evidence as may be available, or the medical opinion, as the case may be, record a finding in respect of his age

and either of the evidence specified in any of the clauses (a)(i), (ii), (iii) or in the absence whereof, clause (b) shall be the conclusive proof of the age as regards such child or the juvenile in conflict with law.

(4) If the age of a juvenile or child or the juvenile in conflict with law is found to be below 18 years on the date of offence, on the basis of any of the conclusive proof specified in sub-rule (3), the court or the Board or as the case may be the Committee shall in writing pass an order stating the age and declaring the status of juvenility or otherwise, for the purpose of the Act and these rules and a copy of the order shall be given to such juvenile or the person concerned.

(5) Save and except where, further inquiry or otherwise is required, inter alia, in terms of section 7A, section 64 of the Act and these rules, no further inquiry shall be conducted by the court or the Board after examining and obtaining the certificate or any other documentary proof referred to in sub-rule (3) of this rule.

(6) The provisions contained in this rule shall also apply to those disposed

off cases, where the status of juvenility has not been determined in accordance with the provisions contained in sub- rule(3) and the Act, requiring dispensation of the sentence under the Act for passing appropriate order in the interest of the juvenile in conflict with law."

Even though Rule 12 is strictly applicable only to determine the age of a child in conflict with law, we are of the view that the aforesaid statutory provision should be the basis for determining age, even for a child who is a victim of crime. For, in our view, there is hardly any difference in so far as the issue of minority is concerned, between a child in conflict with law, and a child who is a victim of crime. Therefore, in our considered opinion, it would be just and appropriate to apply Rule 12 of the 2007 Rules, to determine the age of the prosecutrix VW-PW6. The manner of determining age conclusively, has been expressed in sub- rule (3) of Rule 12 extracted above. Under the aforesaid provision, the age of a child is ascertained, by adopting the first available basis, out of a number of options postulated in Rule 12(3). If, in

the expressed in a preceding clause, it has overriding effect over an option expressed in a subsequent clause. The highest rated option available, would conclusively determine the age of a minor. In the scheme of Rule 12(3), matriculation (or equivalent) certificate of the concerned child, is the highest rated option. In case, the said certificate is available, no other evidence can be relied upon. Only in the absence of the said certificate, Rule 12(3), envisages consideration of the date of birth entered, in the school first attended by the child. In case such an entry of date of birth is available, the date of birth depicted therein is liable to be treated as final and conclusive, and no other material is to be relied upon. Only in the absence of such entry, Rule 12(3) postulates reliance on a birth certificate issued by a corporation or a municipal authority or a panchayat. Yet again, if such a certificate is available, then no other material whatsoever is to be taken into consideration, for determining the age of the child concerned, as the said certificate would conclusively determine the age of the child. It is only in the

absence of any of the aforesaid, that Rule 12(3) postulates the determination of age of the concerned child, on the basis of medical opinion.

ઉપરોક્ત ભોગબનનાર બાળકીની ઉંમર નક્કી કરવા માટેનાં જે કાનુની પ્રબંધો છે તેમજ કાયદાના પ્રસ્થાપિત સિદ્ધાંતો છે તેને લક્ષમાં રાખીને હાલનાં કેસમાં ભોગબનનારની ઉંમર બાબતે જે પુરાવો રેકર્ડ ઉપર આવેલ છે તેનું મુલ્યાંકન કરવાનું રહે છે.

(૧૨) પ્રસ્તુત કામે ફરીયાદીએ આંક-૨૧ થી જે ફરીયાદ આપેલ છે તેમાં પોતાની ભોગબનનાર દિકરી બનાવ સમયે ૧૭ વર્ષ ૮ મહિના ૧૪ દિવસ(જન્મ તા.૩-૧-૨૦૦૮) નાં રોજની હોવાનું જણાવેલ છે. આમ, ભોગબનનારની ઉંમર બનાવ સમયે ૧૭ વર્ષ ૮ માસ અને ૧૪ દિવસ હોવાની હકીકતો જણાવેલ છે. જ્યારે ફરીયાદપક્ષે P.W.-4 ફરીયાદીએ પોતાનાં આંક-૨૦ નાં મૌખિક પુરાવામાં તેમના પતિ આશરે પાંચેક વર્ષ પહેલાં મરણ ગયેલ છે. તેમને સંતાનમાં બે દિકરા તથા ત્રણ દિકરીઓ છે. જેમાં ભોગ બનનાર સૌથી મોટી દિકરી છે. તેમની ભોગ બનનારની ઉંમર હાલ ૧૮ વર્ષની છે.

જ્યારે ફરીયાદપક્ષે આંક-૨૫ થી ભોગ બનનારના જન્મ પ્રમાણપત્રની ઝેરોક્ષ નકલ રજુ થયેલ છે તે બચાવપક્ષે કબુલ રાખેલ છે અને તેઓને ભોગબનનારનાં જન્મ સંબંધે કોઈ તકરાર ન હોવાનું ફલીત થાય છે.

(૧૨.૧) જ્યારે આ ફરીયાદીની ઉલટ તપાસ આરોપીનાં વિ. વકીલશ્રીએ કરેલ છે તેમાં ભોગબનનારની ઉંમર બાબતે એવી હકીકતો જણાવેલ છે કે, બનાવ સમયે તેમની ભોગ બનનાર દિકરીની ઉંમર ૧૮ વર્ષ ઉપરની હતી. આરોપી સાથે તેમની ભોગ બનનાર દિકરીના લગ્ન થઈ ગયેલા છે અને તેણી તેની સાથે રહે છે,

આરોપી તેમની ભોગ બનનાર દિકરીને સારી રીતે રાખે છે અને તેણીનું ભરણપોષણ કરે છે. ફરિયાદીએ ભોગ બનનારની જન્મ તારીખના પુરાવા બાબતે કોઈ હકીકત જણાવેલ નથી. પરંતુ જ્યારે ભોગ બનનારનાં જન્મનો લેખીત આધાર પુરાવો આરોપીએ કબુલ રાખેલ હોય તે સંજોગોમાં ફરિયાદીની આ હકીકતોથી ભોગબનનાર પુખ્ત વયનાં હોવાનું માની શકાય નહીં.

આમ, ફરિયાદીનાં રજુ પુરાવાથી ભોગબનનારની જન્મ તારીખ-૩/૧/૨૦૦૮ નાં રોજની હોવાની હકીકતોને સમર્થન મળે છે. આમ, આંક-૨૫ થી રજુ થયેલ ભોગબનનારનાં જન્મ તારીખનાં દાખલો મજબુત પુરાવાથી ભોગબનનારની જન્મ તારીખ સાબીત થાય છે.

(૧૩) સદર કામે ફરિયાદપક્ષે P.W.-૩ ભોગબનનારનો પુરાવો આંક-૧૮ થી રજુ થયેલ છે. જેમાં તેણીએ એવી હકીકતો જણાવેલ છે કે, પોતે પોતાનાં પરિવાર સાથે રહે છે અને તેમના પરિવારમાં તેમની માતા અને પાંચ ભાઈ બેન છે. જેમાં તેઓ સૌથી મોટી છે. તેણીની જન્મ તા.૩-૧-૨૦૦૮ છે. જ્યારે બચાવપક્ષે ભોગબનનારની કરેલ ઉલટતપાસમાં તેણીએ એ હકીકતનો સ્વીકાર કરેલ છે કે, બનાવ સમયે તેણીની ઉંમર ૧૮ વર્ષ ઉપરની હતી. આમ, ભોગ બનનારનાં પુરાવાથી તેણીની જન્મ તારીખ અંગે મજબુત પુરાવો રજુ કરેલ નથી. આમ, ભોગ બનનારે તેમની સરતપાસ અને ઉલટતપાસમાં વિરોધાભાસી હકીકતો જણાવેલ છે.

(૧૪) આમ, ઉપરોક્ત ચર્ચાએ જ્યારે આરોપીપક્ષે ભોગબનનારની જન્મ તા.૩/૧/૨૦૦૮ નાં રોજની હોવાનું પ્રમાણપત્ર કબુલ રાખેલ હોય તે સંજોગોમાં ભોગબનનારની જન્મ તા.૩/૧/૨૦૦૮ નાં રોજની હોવાની ફરિયાદપક્ષના કેસની હકીકતોને સમર્થન મળે છે. આમ, રજુ ભોગ બનનારની જન્મ તારીખ અને કહેવાતો બનાવ બનેલાનું

ફરીયાદપક્ષનો આક્ષેપ છે તે જોતા ફરીયાદ સમયે ભોગબનનારની ઉંમર ૧૭ વર્ષ અને ૮ મહીનાની હોવાનું પુરવાર થાય છે. આમ, ઉપરોક્ત ચર્ચાએ ભોગબનનાર બનાવ સમયે સગીર હોવાનું રજુ પુરાવાઓથી સાબીત થાય છે.

ઉપરોક્ત ચર્ચાએ ભોગબનનાર સગીર વયની હોવાનું સાબીત થતું હોય, જેથી મુદ્દા નંબર-૧ નો જવાબ હકારમાં આપવામાં આવે છે.

મુદ્દા નંબર-૨:-

(૧૫) પ્રસ્તુત કામે આરોપી સામે ભારતીય ન્યાય સંહિતા, ૨૦૨૩ ની કલમ-૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(આઈ), ૬૪(૨)(એમ) તથા જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ-૨૦૧૨ ની કલમ-૪, ૫(એલ), ૬ મુજબના ગુનાનો આક્ષેપ છે આ અંગેની જોગવાઈ મુજબ આરોપીએ ગુનો કરેલ છે કે કેમ તે અંગે રજુ થયેલ પુરાવો જોવાનો રહે છે.

(૧૬) પ્રસ્તુત કેસમાં P.W.-4 ફરીયાદીએ ભોગબનનારની માતા છે. તેઓએ આંક-૨૧ થી જે ફરીયાદ આપેલ છે તે જોવામાં આવે તો તેમાં એવી હકીકતો જણાવેલ છે કે, તેઓ તેમના પરિવાર સાથે ત્રણકે મહિનાથી ભાડાના રૂમમાં રહે છે અને ઘરકામ કરે છે અને તેમના પરિવારમાં તેઓ, તેમના બે દિકરા તથા ત્રણ દિકરી છે. જેમાંથી મોટી દિકરી ભોગ બનનાર ઉ.વ.૧૭ વર્ષ ૮ મહિના ૧૪ દિવસ (જન્મ તા. ૩-૧-૨૦૦૮ જન્મના પ્રમાણપત્રની નકલ મુજબ ..... અને ભોગ બનનાર ખાતા નં.૧૫ રમેશભાઈના ખાતા પર આશરે દોઢેક મહિનાથી હોટકિશનું કામ કરે છે અને તેમના પતિ આશરે ચાર વર્ષ પહેલાં બિમારીના કારણે મરણ ગયેલ છે.

ગઈ તા.૧૭-૯-૨૦૨૫ ના રાત્રિના આશરે આઠેક વાગ્યે તેઓ તેમના ઘરે હતા ત્યારે તેમની ભોગ બનનાર દિકરી સાથે કામ કરતી બહેનપણીનો તેમના ફોન પર ફોન આવેલ અને તેમને જણાવેલ કે, ભોગ બનનાર કાલે કામ પર આવવાની છે કે નહીં? જેથી તેમણે કહેલ કે ભોગ બનનાર હજુ કામ પરથી ઘરે આવી નથી આવે એટલે પુછીને કહીશ પરંતુ બહેનપણીએ તેમને કહેલ કે "ભોગ બનનાર ખાતા પરથી રૂ.૩,૦૦૦/- ઉપાડ લઈને બપોરના બે વાગ્યે ઘરે જાવ છું તેમ કહી નીકળી ગયેલ છે," ત્યારબાદ તેમણે ભોગ બનનારના ફોનમાં ફોન કરતાં તેનો મોબાઈલ બંધ આવતો હોય જેથી તેમણે તેના જમાઈને ફોન કરતાં તેમના જમાઈ તથા તેના ભાઈ તેમના ઘરે આવતાં તેઓ બધા ભોગ બનનારના કામના સ્થળે ખાતા પર તપાસ કરવા માટે ગયેલ અને ત્યાં જઈ જાણવા મળેલ કે, તેમની દિકરી ખાતા પરથી રૂ.૩,૦૦૦/- રોકડા ઉપાડ લઈને ઘરે જાવ છું તેમ કહી ખાતા પરથી નીકળી ગયેલ હોય અને આ તેમની દિકરી ભોગ બનનાર આજદિન સુધી ઘરે પહોંચેલ ન હોય જેથી તેમના પરિવારના સભ્યો દ્વારા તેમના ખાતા પર તથા ઘરની આજુબાજુ તથા તેમની સોસાયટીના આસપાસના વિસ્તારમાં તથા તેના વતન ખાતે પુછપરછ કરતાં ત્યાં પણ તેમની ભોગ બનનાર દિકરી ગયેલ ન હોય તથા તેમના સગા સંબંધીનાઓને પુછપરછ કરતાં કરાવતાં મળી આવલ ન હોય અને તેમની દિકરી ભોગ બનનારને સારા નરસાનુ ભાન ન હોય જેથી કોઈ અજાણ્યો વ્યક્તિ તેમની દિકરીને લલચાવી, ફોસલાવી, કોઈ બદઈરાદે તેમના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી અપહરણ કરી લઈ ગયેલ હોવાનો તેમને શક હોય જેથી તેમની તે વ્યક્તિ વિરૂધ્ધ ધોરણસર થવા ફરિયાદ આપવા માટે આવેલ છે.

(૧૬.૧) પ્રસ્તુત કામે P.W.-4 ફરીયાદીએ ભોગબનનારની માતાનો પુરાવો આંક-૨૦ થી રજૂ થયેલ છે. જેમાં તેઓએ મુખ્યત્વે એવી હકીકતો જણાવેલ છે કે, તેમના પતિ આશરે પાંચેક વર્ષ પહેલા મરણ ગયેલ છે. તેમને સંતાનમા બે દિકરા તથા ત્રણ દિકરીઓ છે, જેમાં ભોગ બનનાર સૌથી મોટી દિકરી છે. તેમની ભોગ બનનારની ઉંમર હાલ ૧૯ વર્ષની છે. બનાવ આશરે ચારેક મહીના પહેલા બનેલો, બનાવમાં તેમની ભોગ બનનાર દિકરીને તેમણે ઘરકામ બાબતે ઠપકો આપતા તેમની ભોગ બનનાર દિકરીને માઠુ લાગી જતા, તેમને કે તેમના ઘરના અન્ય સભ્યોને કંઈપણ કહ્યા વગર ભોગ બનનાર દિકરી તેમના મુળપતન ચાલી ગયેલી. બાદ તેમની ભોગ બનનાર દિકરીને તેણીની ભુલનો અહેસાસ થતા તેણી પરત સુરત આવી ગયેલી. તેઓએ વરાછા પોલીસ સ્ટેશનમાં તેમની ભોગ બનનાર દિકરીના ગુમ થયા અંગેની ફરીયાદ આપેલી. જે ફરીયાદ સંદર્ભે તેમની ભોગ બનનાર દિકરી સાથે તેઓ વરાછા પોલીસ સ્ટેશનમાં ગયેલી, જ્યા પોલીસે તેમનું તથા તેમની ભોગ બનનાર દિકરીનું નામ ઠામ પુછી અને પોલીસ સ્ટેશનની બહાર બેસાડેલા, બાદ એક તૈયાર લખાણ લાવેલ અને તેના પર તેમની ભોગ બનનાર દિકરીની સહી લઈ લીધેલી. તેમની અને તેમની ભોગ બનનાર દિકરી પોલીસ સ્ટેશનમાં ગયેલા ત્યા પોલીસે તેમને એક પોલીસ કર્મચારી સાથે હોસ્પિટલમાં લઈ ગયેલા, જ્યાં ડોક્ટર સાહેબ સમક્ષ શું બોલવાનું છે તે તેમની ભોગ બનનાર દિકરીને તેમની સાથે આવેલ પોલીસ કર્મચારીએ જણાવેલ. તમો આરોપી તેમના ઓળખીતા હોય જેથી તેઓ તમોને નામદાર કોર્ટ રૂબરૂ ઓળખી બતાવે છે. તેમને ફરીયાદ બતાવતાં જેમા તેમની સહી છે જે તેઓ ઓળખે છે જે આંક-૨૧ થી રજૂ છે. ફરીયાદી તેમની ફરીયાદ હકીકતને સમર્થન આપતાં ન હોય વિ.એ.પી.પી.શ્રીએ

સદર સાહેદને ફરી ગયેલ સાહેદ તરીકે જાહેર કરેલ છે અને ઉલટતપાસમાં પૂછી શકાય તેવા પ્રશ્નો પુછતાં પણ તેઓ ફરિયાદ હકીકતને સમર્થન આપતાં નથી.

(૧૬.૨) સદર સાહેદની બચાવપક્ષ તરફથી કરવામાં આવેલ ઉલટ તપાસમાં તેઓ એ વાતનો સ્વીકાર કરે છે કે, પોલીસે ફક્ત તેમનું નામઠામ પુછેલું એ સિવાય બીજી કોઈ પુછતાછકરેલી નહીં, બનાવ સમયે તેમની ભોગ બનનાર દિકરીની ઉંમર ૧૮ વર્ષ ઉપરની હતી, આરોપી સાથે તેમની ભોગ બનનાર દિકરીના લગ્ન થઈ ગયેલા છે અને તેણી તેની સાથે રહે છે, આરોપી તેમની ભોગ બનનાર દિકરીને સારી રીતે રાખે છે અને તેણીનું ભરણપોષણ પણ તે જ કરે છે, આરોપી તેમની ભોગ બનનાર દિકરીને તેમના કાયદેસરના વાલીપણમાંથી ભગાડીને લઈ ગયેલ નથી કે તેમની ભોગ બનનાર દિકરી સાથે કોઈ અપકૃત્ય કરેલ નથી.

(૧૬.૩) આમ, ફરિયાદીના સમગ્ર પુરાવાનું મુલ્યાંકન કરતાં જણાય છે કે, આ કામના આરોપીએ ભોગ બનનારને ભગાડીને લઈ ગયેલ નથી કે તેની સાથે કોઈ બદકામ કરેલ નથી તેમજ તેઓએ પોતાની ફરિયાદ હકીકતોને સમર્થનકારી પુરાવો રજૂ કરેલ નથી. જેથી ફરિયાદીનાં પુરાવાનાં આધારે આરોપીને ગુનામાં તકસીરવાન ઠરાવી શકાય નહીં.

(૧૭) આમ, ફરિયાદપક્ષનાં કેસની હકીકતો તથા ફરિયાદ જોવામાં આવે તો ભોગબનનાર એ મુખ્ય સાક્ષી છે અને તેનો પુરાવો મહત્વનો છે. પ્રસ્તુત કામે ફરિયાદપક્ષે P.W.-૩ થી ભોગબનનારનો પુરાવો આંક-૧૮ થી રજૂ થયેલ છે. જેમાં તેણીએ મુખ્યત્વે એવી હકીકતો જણાવેલ છે કે, તેમના પરિવારમાં તેમની માતા છે અને તેઓ પાંચ ભાઈ બહેન છે. જેમાં તેઓ સૌથી મોટી છે. તેમની જન્મ તા.

૦૩/૦૧/૨૦૦૮ છે.બનાવ આશરે ચારેક મહીના પહેલા બનેલો, બનાવમાં તેમની માતાએ ઘરકામ બાબતે તેમને ઠપકો આપતા માહુ લાગી જતા, તેમના માતાને કે ઘરના અન્ય સભ્યોને કંઈપણ કહ્યા વગર તેઓ તેમના મુળવતન ચાલી ગયેલી. બાદ તેમને તેમની ભુલનો અહેસાસ થતા તેઓ પરત સુરત આવી ગયેલી. તેઓ તેમની માતાને કંઈપણ કહ્યા વગર ચાલી ગયેલ હોવાથી, તેમની માતાએ વરાછા પોલીસ સ્ટેશનમાં તેણીના ગુમ થયા અંગેની ફરિયાદ આપેલી. જે ફરિયાદ સંદર્ભે તેમની માતા સાથે તેઓ વરાછા પોલીસ સ્ટેશનમાં ગયેલી, જ્યા પોલીસે તેમને તેમનું નામ ઠામ પુછી અને પોલીસ સ્ટેશનની બહાર બેસાડેલી, બાદ એક તૈયાર લખાણ લાવેલ અને તેના પર તેમની સહી લઈ લીધેલી. તેઓ પોલીસ સ્ટેશનમાં ગયેલા ત્યા પોલીસે તેમને એક પોલીસ કર્મચારી સાથે હોસ્પિટલમાં લઈ ગયેલા, જ્યાં ડોક્ટર સાહેબ સમક્ષ શું બોલવાનું છે તે તેમને સાથે આવેલ પોલીસ કર્મચારીએ જણાવેલ. તેઓ પરત જ્યારે સુરત આવેલી, ત્યારે ફક્ત એકવાર હોસ્પિટલ જવાનું થયેલું તે સિવાય અન્ય કોઈ જગ્યાએ જવાનું થયેલ નહીં. આરોપી તેમના ઓળખીતા હોય જેથી તેઓ તેને ઓળખે છે અને નામદાર કોર્ટ ૩૫૩ ઓળખી બતાવે છે. તેમને એક ગ્રીન કલરના કવર કે જે સીલબંધ હાલતમાં છે જેને નામદાર કોર્ટની પરવાનગીથી ખોલતા તેમથી તેમનું બી.એન. એસ.એસ.ની કલમ ૧૮૩ મુજબનું નિવેદન બતાવતાં જે નિવેદનના બંને પાના ઉપર તેમની સહી છે જે તેઓ ઓળખે છે આ તેજ નિવેદન છે જે બોલવાનું તેમને પોલીસે જણાવેલું, જે આંક-૧૮ થી રજુ છે.

આમ, આ રજુ પુરાવાથી આરોપી અને ભોગબનનાર એકબીજાને પહેલેથી ઓળખતા હોવાનું સ્પષ્ટ થાય છે. વિ.એ.પી.પી. શ્રીએ સદર સાહેદ ફરિયાદપક્ષના કેસની હકીકતને સમર્થન આપતાં ન

હોય તેઓને ફરી ગયેલ સાહેદ તરીકે જાહેર કરેલ અને ઉલટતપાસમાં પૂછી શકાય તેવા પ્રશ્નો પુછતાં પણ તેઓ ફરિયાદપક્ષના કેસની હકીકતને સમર્થન આપતાં નથી.

(૧૭.૧) સદર સાહેદની બચાવપક્ષ તરફથી કરવામાં આવેલ ઉલટતપાસમાં તેઓ એ વાતનો સ્વીકાર કરે છે કે, પોલીસે ફક્ત તેમનું નામઠામ પુછેલુ તે સિવાય બીજી કોઈ પુછ્યાછ કરેલી નહીં, બનાવ સમયે તેમની ઉંમર ૧૮ વર્ષ ઉપરની હતી, તેમના આરોપી સાથે લગ્ન થઈ ગયેલા છે અને તેઓ તેની સાથે રહે છે, આરોપી તેમને સારી રીતે રાખે છે અને તેમનું ભરણપોષણ પણ તે જ કરે છે, આરોપી તેમને તેમના માતાના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી ભગાડીને લઈ ગયેલ નથી કે તેમની સાથે કોઈ અપકૃત્ય કરેલ નથી.

(૧૭.૨) ભોગબનનારનું મેજી. શ્રી સમક્ષ જે આંક-૧૯ થી નિવેદન આપેલ તે વંચાણે લેતાં જણાય છે કે, " આજથી એક વર્ષ પહેલાં હું કરણ ગોહિલના સાડીના ખાતા પર કામ કરવા જતી હતી, ત્યારથી કરણ ગોહિલને સારી રીતે ઓળખું છું. મેં ત્યાં આશરે ત્રણ થી ચાર માસ કામ કરેલું. ત્યાં અમારા બંનેની મિત્રતા થયેલી અને ત્યારબાદ અમોએ એકબીજાના ફોન નંબરની આપ-લે કરેલી, ત્યારબાદ અમો બંને ફોન પર વાતચીત કરતા હતા. અમો બંનેએ એક વર્ષ સુધી આવી રીતે ફોન પર વાતચીત કરેલી. ત્યારબાદ કરણ ગોહિલે તેનું સાડીનું ખાતું બંધ કરી દીધેલ. જેથી હું બીજે કામ કરવા જતી રહેલ,.....આ કરણ ગોહિલ ત્યારબાદ હીરા ધસવાનું કામ કરવા લાગેલ. અમે એકબીજાને મળતા ન હતા, માત્ર ફોન પર વાતચીત કરતા હતા. આજથી ત્રણ વર્ષ પહેલાં મારી સગાઈ કિશન મેર નામના છોકરા સાથે થયેલી. હુ અને કિશન બંને બાધેલા હતા. જેથી મારે તેની સાથે સગાઈ આગળ રાખવી ન હતી. તેથી હું તા.૧૭-૯-૨૦૨૫ ના રોજ મારા

ઘરેથી કામ પર જાઉં છું તેવું કહીને નીકળી ગયેલી. હું કામ પર ગયેલી અને મેં મારા શેઠ પાસેથી પૈસાની જરૂરત હોય રૂ.૫૫૦૦/- લીધેલા હતા. મારા શેઠનું નામ રમેશભાઈ છે. ત્યારબાદ હું બપોરે કામ પરથી નીકળી ગયેલી. ત્યારબાદ ૪ થી ૫ દિવસ સુરતમાં કોઈના ઘરમાં રોકાયેલા. તે કોનું ઘર હતું અને તે ક્યાં આવેલું તે અંગેની મને જાણકારી નથી. અમે ત્યાં કંઈ કામકાજ કરતા ન હતા, માત્ર ઘરે રહેતા હતા. ત્યાં અમારી બંને વચ્ચે શારીરિક સંબંધ બંધાયેલ ન હતા. ત્યાંથી અમે રાજુલા ટ્રકમાં બેસીને ગયેલા. રાજુલા અમે કોઈ વાડીમાં ગયેલા, ત્યાં અમો બંને ચાર દિવસ રોકાયેલા, ત્યાં અમારી બંને વચ્ચે એક વખત શારીરિક સંબંધ બંધાયેલ, તે મારી મરજીથી બંધાયેલ, ત્યારબાદ અમે પાછા સુરત આવ્યા અને પો.સ્ટે.માં રજૂ થઈ ગયેલા.

(૧૭.૩) આમ, ભોગ બનનારનું ઉપરોક્ત નિવેદન તથા મૌખિક પુરાવાનું અવલોકન કરતાં એ સ્પષ્ટ જણાય છે કે, ભોગ બનનારે પોતાના પુરાવામાં આંક-૧૯ ના નિવેદનની હકીકતને સમર્થન કરેલ નથી. તેમજ જ્યારે ભોગ બનનારનો મૌખિક પુરાવો નબળો હોય ત્યારે આંક-૧૯ ના બી.એન.એસ.ની કલમ-૧૮૩ મુજબના નિવેદનના આધારે આરોપી સામેનો કેસ પુરવાર માની શકાય નહીં. આમ, બી.એન.એસ.ની કલમ-૧૮૩ મુજબનું નિવેદન એ મુખ્ય પુરાવાને સમર્થનકારી પુરાવા તરીકે વંચાણે લેવાનું રહે છે. જ્યારે મુખ્ય પુરાવો જ નબળો હોય ત્યારે આ સમર્થનકારી પુરાવાના આધારે આરોપી સામેનો કેસ પુરવાર માની શકાય નહીં. આમ, ભોગબનનારનાં રજૂ પુરાવાથી તેણીની સાથે આરોપીએ કોઈ પણ પ્રકારનું દુષ્કર્મ આચરેલ નથી કે તેણીને ભગાડીને લઈ ગયેલ નથી. આમ, ભોગબનનારનો પુરાવો નબળો અને શંકાસ્પદ જણાય છે.

(૧૮) પ્રસ્તુત કામે P.W-1 ડૉ.મુકિત રમેશચંદ્ર ગાંધીનો પુરાવો આંક-૦૭ થી રજૂ થયેલ છે. જેમાં તેઓએ એવી હકીકત જણાવેલ છે કે, તા.૩૦/૯/૨૦૨૫ ના રોજ તેઓ ફરજ પર હાજર હતા તે દરમિયાન રાતના ૧૧.૦૦ વાગ્યાના સુમારે પો.ઇ. વી.કે.ઉજ્યા, વરાછા પોલીસ સ્ટેશનની યાદી સાથે ડબલ્યુ.એલ.આર. વર્ષાબેન પટેલ, બ.નં.૪૨૨૦ નાઓ આ કામના ભોગ બનનારને તેઓ તરફ મેડીકલ પરીક્ષણ અર્થે લાવેલા. ભોગ બનનારનું શારીરીક પરીક્ષણ કરતા પહેલા તેણીની લેખિત સંમતિ મેળવી સહી લીધેલી તેમજ તે વખતે તેણીની માતા પણ હાજર હતા તેમની પણ સંમતિ મેળવી સહી લીધેલી. ભોગ બનનારના ઓળખ ચિન્હોમાં જમણા હાથના અંગુઠા પર કાળા તલનું નિશાન હતું. ભોગ બનનારના અંગુઠાનું નિશાન કેસ પેપર્સ પર લેવામાં આવેલું. ભોગ બનનારે તેમની સમક્ષ જાતે ગુજરાતી ભાષામાં હિસ્ટ્રી આપેલી જે તેમણે ગુજરાતી ભાષામાં લખેલી છે તે મુજબ, ભોગ બનનાર આરોપી કરન ગોહીલને એક વર્ષથી ઓળખે છે. ભોગ બનનાર ૧ વર્ષથી આરોપી કરણ ગોહીલની સાડીની ફેક્ટરીમાં કામ કરતી હતી ત્યારે તેઓ પહેલી વાર મળ્યા હતા. બંને પ્રેમ સબંધમાં હતા અને અવાર નવાર એક-બીજા સાથે વાતો કરતા હતા. ભોગ બનનારે પોતાની મરજીથી પ્રથમ વાર શારીરીક સબંધ આરોપી સાથે ૩ મહીના પહેલા આરોપીના ઘરે નીરોધના ઉપયોગ વગર બાંધ્યો હતો. ત્યારબાદ બંનેએ ભાગી જવાનું નક્કી કર્યું. ભોગ બનનાર પોતાની મરજીથી આરોપી જોડે તા. ૧૭/૯/૨૦૨૫ ના રોજ ભાગી ગઈ અને આરોપીના માસીના ઘરે ગયા. ત્યાં તેઓ ૩-૪ દિવસ રોકાયા હતા. ત્યાં તેમની વચ્ચે શારીરીક સબંધ બંધાયો ન હતો. ત્યારબાદ તેઓ ટૂંક મારફતે રાજુલા ગયા. ત્યાં તેઓ કોઈ વાડીમાં રોકાયા હતા જ્યાં તેઓએ છેલ્લી વાર ૩ દિવસ પહેલા ભોગ બનનારની મરજીથી નીરોધના ઉપયોગ વગર શારીરીક સબંધ બાંધ્યો હતો. માતાએ પોલીસને ફરીયાદ કરી હતી તેથી તેઓની રાજુલાથી ધરપકડ કરી

અને સ્મીમેરમાં મેડીકલ તપાસ માટે લાવ્યાં.” ત્યારબાદ હિસ્ટ્રી નીચે ભોગ બનનારની સહી તથા તેની માતાની સહી લેવામાં આવેલી.ત્યારબાદ તેણીની શારીરીક તપાસ કરતા તેણીના વાયટલ પેરામીટર્સ નોર્મલ હતા. શરીર પર કોઈ ઈજાના નિશાનો જણાયેલા નહીં. ગુપ્ત ભાગે તપાસ કરતાં હાયમન જૂનુ તુટેલુ હતુ. ત્યાં કોઈ તાજા કે જુના નિશાન ન હતા. તેમણે ભોગ બનનારની તપાસ દરમિયાન યુરેથ્રલ સ્વોબ અને વજાયનલ સ્વોબના નમુના લીધેલ અને તે સીલબંધ હાલતમાં આવનાર ડબલ્યુ.એલ.આર કોમલબેન ગોસાઈને સુપરત કરેલા. તેમના મંતવ્ય મુજબ ભોગ બનનાર સાથે નજીકનો દિવસોમા જોરજબરદસ્તીથી શરીર સબંધ બાંધેલાના નિશાનો જણાતા નથી પરંતુ ભુતકાળમા સેક્યુઅલ અસોલ્ટ થયો હોય તેની શક્યતા નકારી શકાય નહી. તેમને ભોગ બનનારનો એક્ઝામીનેશન રીપોર્ટ બતાવતાં જે તેમના હસ્તાક્ષરમાં છે તેમાં નીચે તેમની સહી છે જે તેઓ ઓળખી બતાવે છે જે આંક-૮ થી રજુ છે. ભોગ બનનારની શારીરીક તપાસણી દરમિયાન લીધેલ મેડીકલ સેમ્પલ એફ.એસ.એલ. માં મોકલવા માટે સીલબંધ હાલતમાં હાજર પોલીસ કર્મચારીને ફોરવર્ડીંગ પત્ર સાથે સુપરત કરેલ જે ફોરવર્ડીંગ પત્રની સ્થળપ્રત તેઓ તેમની સાથે લાવેલ છે જે તેમના હસ્તાક્ષરમાં છે તથા તેમાં નીચે તેમની સહી છે જે તેઓ ઓળખી બતાવે છે જે આંક-૯ થી રજુ છે. ભોગ બનનારના લીધેલ ડી.એન.એ. પરીક્ષણ માટેના મેડીકલ સેમ્પલ સીલબંધ હાલતમાં ફોરવર્ડીંગ પત્રથી આવનાર પોલીસ કર્મચારીને સુપરત કરેલ જે નિયત નમુના ફોર્મમાં ભોગ બનનારનો ફોટો લગાવેલ છે તેમજ સંમતિ બાબતે તેણીની સહી લીધેલ છે જેમાંના હસ્તાક્ષર તેમના છે તથા નીચે તેમની સહી છે જે તેઓ ઓળખી બતાવે છે જે તેઓ તેમની સાથે લાવેલ છે જે આંક-૧૦ થી રજૂ છે.

(૧૮.૧) સદર સાહેબની બચાવપક્ષ તરફથી કરવામાં આવેલ ઉલટતપાસમાં તેઓ એ વાતનો સ્વીકાર કરે છે કે, મેડીકલ ટેસ્ટ કરતી

વખતે તમામ પ્રોટોકોલનું પાલન કરવું પડે, હાયમન તુટવાના બીજા અન્ય કારણો પણ હોઈ શકે છે, ભોગ બનનારને તેમની પોસ પોલીસ યાદી સાથે લાવેલા, પોલીસ યાદીમાં કેસની અન્ય વિગતો લખેલી હતી.

(૧૮.૨) આમ, સદર સાહેબના સમગ્ર પુરાવાનું મુલ્યાંકન કરતાં જણાય છે કે, તેમણે કરેલી મેડીકલ તપાસને અનુરૂપ તેઓ જુબાની આપે છે. તેમજ આ મેડીકલ ઓફીસરશ્રી સમક્ષ જે હિસ્ટ્રી આપેલ છે તે અનુસંધાને ભોગબનનારે પોતાનાં પુરાવામાં બનાવની હકીકતોને સમર્થન કરતો પુરાવો રજૂ કરેલ ન હોય જેથી હિસ્ટ્રીનાં આધારે આરોપીને આ ગુનામાં તકસીરવાન ઠરાવી શકાય નહીં.

(૧૯) પ્રસ્તુત કામે P.W-2 ડૉ.સની નારણભાઈ ધારીયાનો પુરાવો આંક-૧૨ થી રજૂ થયેલ છે. જેમાં તેઓએ એવી હકીકત જણાવેલ છે કે, તા.૩૦/૯/૨૦૨૫ ના રોજ સ્મીમેર હોસ્પિટલમાં તેઓ ફરજ બજાવતા હતા તે વખતે બપોરના ૧.૧૫ વાગ્યે વરાછા પો.સ્ટે.ના પી.આઈ.વી.કે.ઉંજયાનાઓની લેખિત યાદી સાથે એ.એસ. આઈ. અરૂણભાઈ, બ.નં.૨૫૦૮ નાઓ મેડીકલ લેખિત યાદી સાથે આરોપી નામે-કરણભાઈ મનુભાઈ ગોહીલ, ઉ.વ.૨૦ ને લઈને તેમની પાસે તપાસણી માટે લઈને આવેલા. આરોપીના ઓળખના ચિન્હોમા જમણા હાથે ટેટુનું નિશાન હતું અને તેના ડાબા હાથના અંગુઠાનું નિશાન કેસ પેપર્સમા લેવામા આવેલ હતું. આરોપીએ તેમની સમક્ષ જાતે ગુજરાતી ભાષામાં હીસ્ટ્રી આપેલી જે તેમણે ગુજરાતી ભાષામાં લખેલી છે તે મુજબ, "હું ભોગ બનનારને ખાતામા સાથે કામ કરતા હોવાથી અમારી ઓળખાણ થયેલ હતી. ઓળખાણ એક વર્ષથી છે. અવાર નવાર મુલાકાત અને વાતચીત વધતા અમે એકબીજા જોડે એક વર્ષથી પ્રેમમા છીએ. જેથી અમારી વચ્ચે બે વખતે તેણીની મરજીથી નિરોધ વગર મારા ઘરે શારીરીક

સબંધ રાખેલ હતો. ત્યારબાદ હુ તેણીને તેની મરજીથી પંદર દિવસ પહેલા રાજુલા લઈ ગયેલો હતો. ત્યા પછી અમે રાજુલા વાડી ખાતે ચાર દિવસ રહેલ હતા. તે પહેલા સાત-આઠ દિવસ સુરત ખાતે નિલકંઠ સોસાયટી ખાતે રહેલ હતા. ત્યા છેલ્લી વખત તેણીની મરજીથી બે વખત નિરોધ વગર શારીરીક સબંધ રાખેલ હતો. ત્યારબાદ તેણીના ઘરેથી કેસ કરી દેતા તારીખ-૨૮/૯/૨૫ ના રોજ પોલીસ પકડીને સુરત પોલીસ સ્ટેશને હાજર કરેલ હતા અને આજરોજ મને હોસ્પિટલ તપાસ માટે લાવેલ છે." આરોપીની હિસ્ટ્રી લીધા બદલ તેની કેસ પેપર્સમા સહી મેળવેલ હતી. આરોપીની મેડીકલ તપાસણી કરતા વાચટલ પેરામીટર્સ નોર્મલ હતા. શરીર પર કોઈ ઈજાના નિશાન ન હતા. તેમણે આરોપીના લોહી પ્લેન, લોહી ઈ.ડી.ટી.એ., લાળ, નખ, માથાના વાળ, ગુપ્ત ભાગના વાળા, સેમન તથા ડી.એન.એ.સેમ્પલ લેવામા આવેલા. ત્યારબાદ ડી. એન. એ. સેમ્પલમા બ્લડ ઈ.ડી.ટી.એ.ના નમુના લઈ પોલીસ કર્મચારીને સીલ બંધ કરી સુપરત કરેલ હતા. તેમના અભિપ્રાય મુજબ આરોપી શારીરીક સબંધ બાંધવા માટે સક્ષમ હતા. તેમને આરોપીનો એક્ઝામીનેશન રીપોર્ટ બતાવતાં જે તેમના હસ્તાક્ષરમા છે જેમા તેમની સહી છે જે તેઓ ઓળખે છે જે આંક-૧૩ થી રજુ છે. આરોપીના કેસ પેપર્સની કાર્બનપ્રત બતાવતાં જેની અસલ તેઓ નામદાર કોર્ટમા લાવેલ છે જે તેમના હસ્તાક્ષરમા છે જેમા તેમની સહી છે જે તેઓ ઓળખે છે જે આંક-૧૪ થી રજૂ છે. તેઓ તેમની સાથે પોલીસ ચાદી લાવેલ છે જે નામદાર કોર્ટમા આંક-૧૫ થી રજુ છે. આરોપીની શારીરીક તપાસણી દરમિયાન લીધેલ મેડીકલ સેમ્પલ એફ.એસ.એલ માં મોકલવા માટે સીલબંધ હાલતમાં હાજર પોલીસ કર્મચારીને ફોરવર્ડીંગ પત્ર સાથે સુપરત કરેલ જે ફોરવર્ડીંગ પત્રની સ્થળપ્રત તેઓ તેમની સાથે લાવેલ છે જે તેમના હસ્તાક્ષરમાં છે તથા તેમાં નીચે તેમની સહી છે જે તેઓ ઓળખી બતાવે છે જે આંક-૧૬ થી રજુ છે. આરોપીના લીધેલ ડી.

એન.એ. પરીક્ષણ માટેના મેડીકલ સેમ્પલ સીલબંધ હાલતમાં ફોરવર્ડીંગ પત્રથી આવનાર પોલીસ કર્મચારીને સુપરત કરેલ જે નિયત નમુના ફોર્મમાં ભોગ બનનારનો ફોટો લગાવેલ છે તેમજ સંમતિ બાબતે તેણીની સહી લીધેલ છે જેમાંના હસ્તાક્ષર તેમના છે તથા નીચે તેમની સહી છે જે તેઓ ઓળખી બતાવે છે જે તેઓ તેમની સાથે લાવેલ છે જે આંક-૧૭ થી રજૂ છે.

(૧૯.૧) સદર સાહેબની બચાવપક્ષ તરફથી કરવામાં આવેલ ઉલટતપાસમાં તેઓ એ વાતનો સ્વીકાર કરે છે કે, આરોપીને તેમની પાસે પોલીસ યાદી સાથે લાવેલા હતા, તે યાદીનો તેમણે અભ્યાસ કરેલો હતો.

(૧૯.૨) આમ, સદર સાહેબના સમગ્ર પુરાવાનું મુલ્યાંકન કરતાં જણાય છે કે, તેમણે કરેલી મેડીકલ તપાસને અનુરૂપ તેઓ જુબાની આપે છે. તેમજ આરોપી જ્યારે મેડીકલ ઓફીસરશ્રી સમક્ષ લઈ જવામાં આવેલ ત્યારે પોલીસ અધિકારીની હાજરી હતી. તેમજ પોલીસની હાજરીમાં આરોપીએ મેડીકલ ઓફીસરશ્રી સમક્ષ હિસ્ટ્રી આપેલ છે. આમ, જ્યારે પોલીસની હાજરીમાં ગુના સબંધેની કોઈ પણ કબુલાત બી.એસ.એ. ની જોગવાઈ મુજબ માન્ય ગણાતી નથી. આ સંજોગોમાં આરોપીએ જે કાંઈ પણ હકીકતો મેડીકલ ઓફીસરશ્રી ને જણાવેલ છે તે આરોપીની વિરૂધ્ધ વંચાણે લઈ શકાય નહીં. આમ, મેડિકલ ઓફીસરશ્રીનાં રજૂ પુરાવાથી આરોપી સામેનો ગુનો પુરવાર થયેલ હોવાનું માની શકાય નહીં.

પોલીસ સાહેબો

(૨૦) પ્રસ્તુત કામે P.W.-5 ફરિયાદ લેનાર અને સ્ટેશન ડાયરીમાં નોંધ કરનાર પોલીસ સાહેબ રવિકુમાર રામનરેશ યાદવનો પુરાવો આંક-૨૩ થી રજૂ થયેલ છે. જેમાં તેઓએ એવી હકીકત જણાવેલ

છે કે, તા-૧૮/૦૮/૨૫ ના રોજ તેઓ તેમની ફરજ પર હાજર હતા તે દરમિયાન આ કામના ફરીયાદીએ તેઓ રૂબરૂ આવી પોતાની ફરીયાદ હકીકત લખાવતા તેઓએ ફરીયાદીના લખાવ્યા મુજબની ફરીયાદ લખી લીધેલી. ફરીયાદીની ફરીયાદની ટુંકી હકીકત એ રીતની હતી કે, "ગઈ તા-૧૭/૦૮/૨૫ ના રોજ આ કામના ફરીયાદીની ભોગ બનનાર ઠિકરી ઉં.આ.વર્ષ ૧૭ વર્ષ ૦૮ મહીના નાઓને કોઈ અજાણ્યો વ્યક્તિ લલચાવી ફોસલાવી કોઈ બદ ઈરાદે ફરીયાદીના કાયદેસરના વાલીપણામાથી અપહરણ કરી લઈ ગયેલ હોય." વિગેરે મુજબની વિગત તેઓએ લખી લઈ વરાછા પો.સ્ટે. એ-ગુ.ર.નં.૨૩૮૭/ ૨૦૨૫, બી.એન.એસ.ની કલમ ૧૩૭(૨) મુજબનો ગુનો રજીસ્ટર કરી સદરહુ ફરીયાદ આગળની તપાસ અર્થે પી.આઈ.શ્રી વી.કે.ઉંજીયાનાઓ તરફ ડેપ્યુટ કરેલી. તેમને આંક-૨૧ થી રજુ ફરીયાદ બતાવતાં જેમા ફરીયાદીની તથા રૂબરૂ તરીકે તેમની સહી છે જે તેઓ ઓળખે છે. તેઓ તેમની સાથે સ્ટેશન ડાયરીના ઉતારાની સર્ટીફાઈડ નકલ લાવેલ છે જે નામદાર કોર્ટમાં આંક-૨૪ થી રજૂ છે.

(૨૦.૧) સદર સાહેબની બચાવપક્ષ તરફથી કરવામાં આવેલ ઉલટતપાસમાં તેઓ એ વાતનો સ્વીકાર કરે છે કે, અમોએ ફરીયાદ લઈ ગુનો રજીસ્ટર કર્યા સિવાય બીજી કોઈ કામગીરી કરેલી નથી.

(૨૦.૨) આમ, સદર સાહેબના સમગ્ર પુરાવાનું મુલ્યાંકન કરતાં જણાય છે કે, સદર સાહેબે ફરીયાદીની ફરીયાદ લખી લીધેલી તે સિવાય બીજી કોઈ કામગીરી કરેલ નથી.

(૨૧) પ્રસ્તુત કામે P.W-6 તપાસનીશ અધિકારી વિધી કાન્તીભાઈ ઉંજીયાનો આંક-૨૯ થી રજૂ થયેલ છે. જેમાં તેઓએ એવી હકીકત જણાવેલ છે કે, તા.૧૮/૮/૨૦૨૫ ના રોજ આ કામના ફરીયાદીનાઓએ પી.એસ.ઓ. સ્વીકુમાર રામનરેશનાઓ રૂબરૂ

પોતાની ફરીયાદ હકીકત લખાવતા પી.એસ.ઓ.એ ફરીયાદીના લખાવ્યા મુજબની હકીકત લખી લઈ ગુનો રજીસ્ટર કરી સદરહુ ફરીયાદ આગળની તપાસ અર્થે તેઓ તરફ મોકલી આપેલી. તેમની તપાસ દરમ્યાન તેઓએ આરોપી તથા ભોગ બનનાર મળી આવતા આરોપીને બે સરકારી પંચોની હાજરીમા આરોપીનુ અટક પંચનામુ કરી તપાસ અર્થે કપડા કબજે કરેલા. તેમની તપાસ દરમ્યાન તેઓએ આ કામના ભોગ બનનાર ગુનાવાળી જગ્યા બતાવતા હોય બે સરકારી પંચોની હાજરીમા ગુનાવાળી જગ્યાનુ પંચનામુ કરેલુ. તેમની તપાસ દરમ્યાન તેઓએ આ કામના ભોગ બનનાર મળી આવતા તેમનુ બી.એન.એસ.એસ.ની કલમ ૧૮૩ મુજબનુ નિવેદન લેવા તજવીજ કરેલી. તેમની તપાસ દરમ્યાન તેઓએ લાગતા વળગતા આ કામના પોલીસ સાહેદોના નિવેદનો લીધેલા. તેમની તપાસ દરમ્યાન તેઓએ આરોપી તથા ભોગ બનનાર મળી આવતા બે સરકારી પંચોની હાજરીમા આરોપી તથા ભોગ બનનારના કપડા તપાસ અર્થે કબજે કરેલા. તેમની તપાસ દરમ્યાન તેઓએ આ કામના ભોગ બનનાર મળી આવતા તેમનુ ચાઈલ્ડ વેલફેર ઓફીસર રૂબરૂ વિગતવારનુ નિવેદન લેવામા આવેલુ. આ નિવેદન દરમ્યાન બી.એન.એસ.ની કલમ ૮૭, ૬૪(૨)(આઈ), ૬૪(૨)(એમ) તથા પોક્સો એક્ટની કલમ ૪,૫(એલ),૬ મુજબનો ગુનો બનતો હોય નામદાર કોર્ટમાં તે અંગે રીપોર્ટ કરેલો. આરોપી તથા ભોગ બનનાર મળી આવતા તેઓનુ મેડીકલ પરીક્ષણ કરાવવાનુ હોય જે અંગે સ્મીમેર હોસ્પીટલમા યાદી સાથે તેઓને પરીક્ષણ અર્થે મોકલી આપેલા. તેમની તપાસ દરમ્યાન તેઓએ આ કામે કબજે કરેલ મુદ્દામાલ એફ.એસ.એલ. ખાતે પરીક્ષણ અર્થે મોકલવાનો હોય રવાનગી નોંધ તૈયાર કરી સાથે મોકલી આપેલો. તેમની તપાસ દરમ્યાન આરોપી વિરૂધ્ધ પુરતો પુરાવો જણાઈ આવતા નામદાર કોર્ટમા ચાર્જશીટ કરેલુ. તેમને મુદ્દામાલ આર્ટીકલ નં.૧ થી ૭ નામદાર કોર્ટ રૂબરૂ બતાવતાં તેઓ

ઓળખી બતાવે છે અને મુદ્દામાલ પાવતીમાં પંચોની અને તેમની સહીઓ ઓળખી બતાવે છે.

(૨૧.૧) સદર સાહેબની બચાવપક્ષ તરફથી કરવામાં આવેલ ઉલટતપાસમાં તેઓ એ વાતનો સ્વીકાર કરે છે કે, આ કામના આરોપી અને ભોગ બનનારને તેઓ લઈને આવેલા નથી.

(૨૧.૨) આમ, સદર સાહેબના સમગ્ર પુરાવાનું મુલ્યાંકન કરતાં જણાય છે કે, સદર સાહેબે તેમણે કરેલી તપાસને અનુરૂપ જુબાની આપેલ છે.

(૨૨) આમ, ઉપરોક્ત ચર્ચાએ જ્યારે ભોગ બનનાર અને તેની માતાનો પુરાવો વિરોધાભાસી, નબળો અને શંકાસ્પદ જણાય છે તેમજ ઉપરોક્ત પુરાવાથી આરોપીએ ભોગ બનનારને તેના કાયદેસરના વાલીપણામાંથી ભગાડી ગયેલ હોય તેવું જણાતું નથી. એફ.એસ.એલ. અને મેડીકલ ઓફિસરના પુરાવાથી ભોગ બનનાર સાથે બળજબરી થયેલ હોય તેવી લેશમાત્ર હકીકત જણાતી નથી. આમ, ભોગ બનનાર તથા તેની માતાનો પુરાવો વિશ્વસનીય જણાતો નથી. આમ, ભોગબનનારનો મુખ્ય પુરાવો નબળો હોય ત્યારે અન્ય સમર્થનકારી પુરાવાનાં આધારે આરોપીને આ ગુનામાં તક્સીરવાન ઠરાવી શકાય નહીં. જેથી આવા પુરાવાના આધારે આરોપી સામેનો ગુનો નિ:શંકપણે પુરવાર થયેલાનું માની શકાય નહીં તેમજ ભોગ બનનારે જે પુરાવો રજૂ કરેલ છે જેમાં તેણીને માનસિક પરિતાપ સહન કરવો પડેલો તેવી કોઈ હકીકત જણાતી નથી. જેથી ભોગ બનનારને વળતર આપવાનો કોઈ પ્રશ્ન રહેતો નથી. તેથી મુદ્દા નં.૨ નો જવાબ નકારમાં આપી મુદ્દા નં.૩ પરત્વે નીચે મુજબનો આખરી હુકમ કરવામાં આવે છે.

–: આખરી હુકમ :-

૧. આ કામના તહોમતદાર –કરણ મનુભાઈ ગોહિલ, ઉ.૨૦ વર્ષ, ધંધો: નોકરી, રહેવાસી: ઘર નં.૧૦૪, ત્યાગરાજ એપાર્ટમેન્ટ,

નિલકંઠ સોસાયટી, એલ.એચ. રોડ, વરાછા, સુરત. મુળ વતન-ગામ-આંબલીયાળા, તા. ખાંભા, જિ.અમરેલીનાઓને ક્રિમી.પ્રો.કો.ની કલમ-૨૩૫(૧)એ અન્વયે ભારતીય ન્યાય સંહિતાની કલમ - ૧૩૭(૨), ૮૭, ૬૪(૨)(આઈ), ૬૪(૨)(એમ) તથા જાતીય ગુનાઓ સામે બાળકને રક્ષણ આપતો અધિનિયમ-૨૦૧૨ ની કલમ-૪, ૫(એલ), ૬ મુજબના શિક્ષાપાત્ર ગુનાઓમાંથી શંકાનો લાભ આપી, છોડી મુકવાનો હુકમ કરવામાં આવે છે.

૨. મુદ્દામાલ પાવતીમાં જણાવેલ બિનકિંમતી મુદ્દામાલનો અપીલ સમય વિત્યા બાદ નાશ કરવાનો હુકમ કરવામાં આવે છે.
૩. આરોપી જ્યુડીશીયલ કસ્ટડીમાં હોય હુકમ મુજબ યાદી કરવી અને આ કામના આરોપીએ ફોજદારી કાર્યરિતી સંહિતા ૧૯૭૩ ની કલમ- ૪૩૭(એ) મુજબ અપીલ થાય તો તે કામે હાજર રહેવા સબબ રૂ.૧૦,૦૦૦/(અંકે રૂપિયા દશ હજાર) પુરાના જામીન તથા તેટલી જ રકમનો જાત મુચરકા આ હુકમની તારીખથી દિન-૭(સાત) રજુ કરવાનો રહેશે.

આ હુકમ આજરોજ તા.૦૯ મી, માહે-માર્ચ, સને-૨૦૨૬ નાં રોજ ખુદી અદાલતમાં વાંચી સંભળાવી જાહેર કર્યો.

Date : 09/03/2026	(Rakesh Rajnikant Bhatt)
Place : Surat.	Judge, Special PocsO Court
	& 2nd Additional Session
	Judge, Surat.
	(GJ00608)

KPP